

[Handelsministeren.]

er jeg, som det også, håber jeg, fremgår af min fremsættelsestale, fordomsfri i vurderingen; og om, at dette forslag ikke har kunnet få anbefaling fra organisationerne, vil jeg sige, at giver det ikke anden fordel, giver det i hvert fald den.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch gjorde såvel som det ærede medlem hr. Weikop opmærksom på det nye princip i lovforslaget, at bemandingsforskrifterne for passagerskibe ikke er udformet, men overlades til fastsættelse af direktøren for statens skibstilsyn med mulighed for appel til bemandingsnævnet og senere til handelsministeren. Jeg vil gerne sige, at jeg principielt må gøre den betragtning gældende med hensyn til bemandingsforskrifterne for passagerskibe, at det her i modsætning til, hvad der gælder lastskibe i almindelighed nok er nødvendigt at erkende rimeligheden af et større råderum for den individuelle bedømmelse af skibenes særlige vilkår. Jeg tror, det vil være nødvendigt at tage hensyn ikke alene til tonnagestørrelse, men også til fartområdet og den trafiktæthed, der hersker i dette fartområde, til passagertallet og måske også til anløbshyppigheden for passagerskibe. Jeg tror, det er nødvendigt at gøre dette, når man skal fastsætte en bemandingsforskrift alene ud fra sikkerhedskriteriet. Når vi tidligere har kunnet have den samme bemanningsskala for passagerskibe som for lastskibe, tror jeg ikke jeg røber nogen hemmelighed ved at erkende, at det har man kunnet gå med til, fordi bemandingsforskriften for lastskibe gik ud over det rent sikkerhedsmæssige, og derfor måtte man regne med, at selv med lastskibenes foreskrevne bemanning havde man også tilgodeset sikkerhedshensynet, hvor der var tale om passagerskibe. Om det er dækkende i alle tilfælde, er vel tvivlsomt, men skulle man have udarbejdet en bemandingsforskrift for passagerskibe ud fra det synspunkt, jeg her har haft og stadig har, ville det i hvert fald have betydet, at man for at være sikker på, at bemandingsforskrifterne i alle tilfælde tilgodeså sikkerhedshensynet, i alt fald måtte have fastsat væsentlig højere bemandingsforskrifter end dem, der gælder for lastskibe, idet de også skulle dække de ganske særlige risici, der kan være i tæt besejlede områder og med særlig

store passagertal. Så ville man rent faktisk for passagerskibes vedkommende have måttet stille krav om en bemanning, der gik ud over det sikkerhedsmæssige krav for skibe, hvor risikoen ikke var slet så iøjnefaldende. Det er sådanne tanker, der har ligget bag mit ønske om, at dette skulle bedømmes af særligt sagkyndige.

Jeg er i og for sig enig med det ærede medlem hr. Rimstad i, at det kunne være tillokkende også for mig at undgå bestemmelsen om endelig appel til handelsministeren i bemanningsspørgsmål. Når jeg alligevel har foreslået denne bestemmelse, er det, fordi der her var et af de meget få områder, hvor alle organisationer, såvel rederi-, officers- som mandskabsorganisationer, var enige — om jeg må bruge det udtryk — om at være uenige med mig. Selvfølgelig var det glædeligt for de ansatte i handelsministeriet at høre, at samtlige organisationer havde fundet den sagsbehandling, der fandt sted i handelsministeriet indtil nu, så tilfredsstillende, at man ønskede, den ville ende dér, men over for en så stærk enighed organisationerne imellem, omend med forskellige udgangspunkter, turde jeg ikke stå så fast og erkendte derfor, at så måtte vi have denne appellinstans til handelsministeren med.

Det ærede medlem hr. Weikop beklagede, at jeg ikke havde fundet det muligt at fremsætte disse lovforslag på et tidligere tidspunkt. Jeg håber, jeg kan sige, uden at det bliver misforstået, at jeg deler den beklagelse fuldt ud, og jeg forstår udmærket, at det ærede medlem må fremsætte denne beklagelse, men det har rent praktisk ikke været muligt for mig, når jeg ville tilgodesæ alle de hensyn, jeg fandt nødvendige, at gøre det på et tidligere tidspunkt. Det beklager ingen mere end jeg. Jeg må dog gøre opmærksom på, at noget langt tidsinterval er der ikke tale om, for det er ikke længere siden end i 1960, at såvel det ærede medlem som jeg i fællesskab stemte for de nugældende bemandingsregler, så det er et kort tidsrum, der er tale om, hvilket som sagt ikke gør det upåkrævet at beklage, at det alligevel har taget så lang tid. Derfor vil jeg også gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, at regeringen ønsker de fremsatte lovforslag gennemført så hurtigt, som den saglige behandling i folketinget over-